

DERVIŠ DEDO HOŠIĆ

Bez naziva, ulje na platnu, 45x53 cm,
sign.d.d.u. nije datirana, vl. Reuf Ljubijankić

Slap Une-vodenice, ulje na platnu, 71x90 cm,
sign.d.d.u. nije datirana, vl. Edis Begatović

Bez naziva, ulje na platnu, 105x137 cm,
sign.d.d.u. nije datirana, vl. Muhamed Halilić

Rovinj, ulje na platnu, 79x106 cm, sign.d.d.u.
nije datirana, vl. Muhamed Halilić

Avlja, kombinovana tehnika, 53x50 cm,
sign.d.d.u. 1993. godina, vl. Reuf Ljubijankić

U susret neizbjegnom, olovka u boji, 70x100 cm,
sign.d.d.u. 1998. godina, vl. Grad Bihać

Bez naziva, ulje na kaširanom platnu,
67x52 cm, sign.d.d.u. 2014. godina,
vl. umjetnikova porodica

Bez naziva, ulje na platnu, 53x65 cm,
bez signature, 2014. godina, vl. umjetnikova porodica

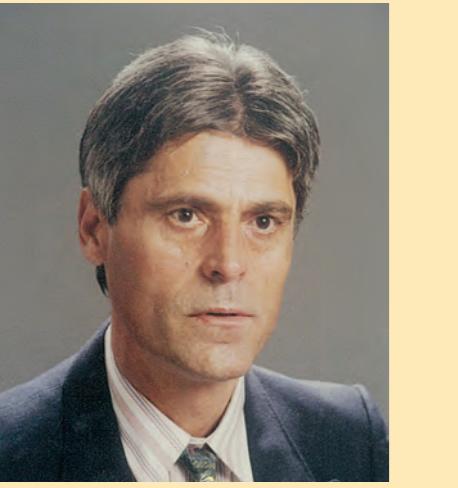

Slika sa naslovne stranice: Bez naziva, ulje na platnu-poliptih, 165 x 135 cm, sign.d.d.u. 1985. godina, vl. JU Kantonalna bolnica Bihać • Izdavač: Gradska galerija Bihać, www.ggbihac.ba • Za izdavača: Nermin Delić, Štampa: GRAFIČAR Bihać • Tiraž: 300 primjeraka

Izložba je realizirana zahvaljujući ljubaznosti i susretljivosti umjetnikove porodice, Grada Bihaća, JU Kantonalne bolnice "Dr. Irfan Ljubijankić", Tehničkog fakulteta Bihać, Muhameda Halilića, Reufa Ljubijankića, Izeta Hošića, Edisa Begatovića, Fadila Šehića, Asmira Pervanića i Adisa Oračevića, kojima se ovom prilikom sručno zahvaljujemo.

25. februara – 18. marta 2015.

Izložba u povodu Dana grada Bihaća

BIOGRAFIJA

Derviš Hošić (1946-2014) rođen je u Bihaću gdje je završio osnovnu i srednju školu. Pedagošku akademiju u Splitu, Odsjek likovna umjetnost upisuje 1966. godine kod profesora Ante Kaštelančića, Andrije Krsulovića i Krinoslava Prijatelja. Diplomirao je 1969. godine, nakon čega se vraća u Bihać. Nedugo nakon toga, Hošić upisuje Povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu koju nikad nije završio. Sve do 1995. godine Hošić je radio kao likovni pedagog u nekoliko osnovnih i srednjih škola u Bihaću. U 1995. i 1996. godini radio je kao ataše za kulturu u Ambasadi Republike Bosne i Hercegovine u Rimu, Italija. Penziju je dočekao kao nastavnik likovne kulture u OŠ Harmani I u Bihaću. Iza sebe ostavio je velik broj umjetničkih radova rasputih po svijetu u privatnim kolekcijama i zbirkama.

Tradicionalno, Gradska galerija Bihać, u povodu 26. februara, Dana grada Bihaća, upriliči izložbu koja je tematski vezana za ovađnji likovni život. Bilo da se radi o samostalnim ili kolektivnim-tematskim, namjera je, pored obilježavanja ovog značajnog datuma, da se pojedinačno obraže i revaloriziraju značajniji fenomeni koji su odredili tok i razvoj likovnosti na području grada Bihaća. Ove godine Dan grada je obilježen samostalnom izložbom nedavno preminulog slikara Derviša Dede Hošića. Njegov slikarski opus, ali isto tako i društveni doprinos, kao pedagoga i likovnog radnika, zasigurno čine nezaobilazan dio novije historije bihaćkog slikarstva.

Po završetku Pedagoške akademije u Splitu, Derviš se vratio u Bihać gdje je proveo radni vijek kao likovni pedagog, ali je cijelo vrijeme, sve do iznenadne smrti, neumorno stvarao. Bio je produktivan slikar te je ostavio iza sebe ogroman broj radova, od kojih se najveći broj nalazi u privatnim i javnim zbirkama. Nemoguće je posmatrati njegovo djelo van konteksta porodice kojoj pripada. Naime, Hošići su obdareni posebnim i specifičnim duhovnim senzibilitetom, tako da ova porodica već odavno u Bihaću, a i šire, važi za "slikarsku porodicu", u kojoj su se najviše isticali braća Nusret, Derviš i Ahmet. Iako je svaki od njih individualac, zajedničko im je da su utemeljili izraze na onoj prepoznatljivoj bosanskoj, pa i krajiskoj poetici i tradiciji.

Dervišev slikarski opus čini velik broj radova različite tematike, koji se mogu podijeliti u nekoliko faza i ciklusa. Najbolji dojam ostavljaju ulja s kraja sedamdesetih i iz osamdesetih godina prošloga stoljeća. Na ovim radovima nešto većih formata osjeti se najsnagažniji slikarski zamah. To su nadrealne figuralne kompozicije sačinjene iz povezanih fragmenata u kojima se isprepliću stvarnost i uobrazilja, elementi bosanske i evropske tradicije i arhitekture. Radene su zagasitim koloritom, sa akcentima pročišćenih tonova, tanjim nanosom boje, a prepoznatljivu fakturu postiže dodavanjem pijeska u preparaciju na nekim dijelovima.

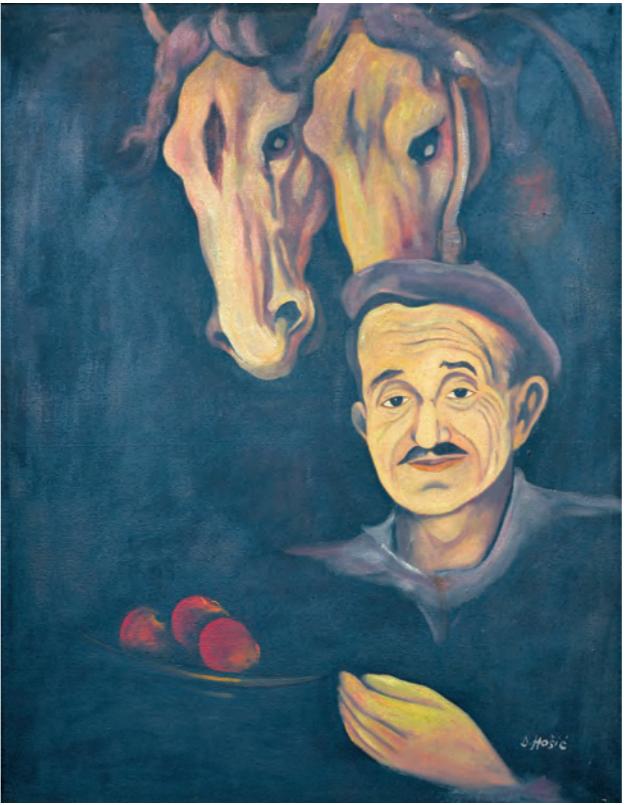
Adnan Dupanović

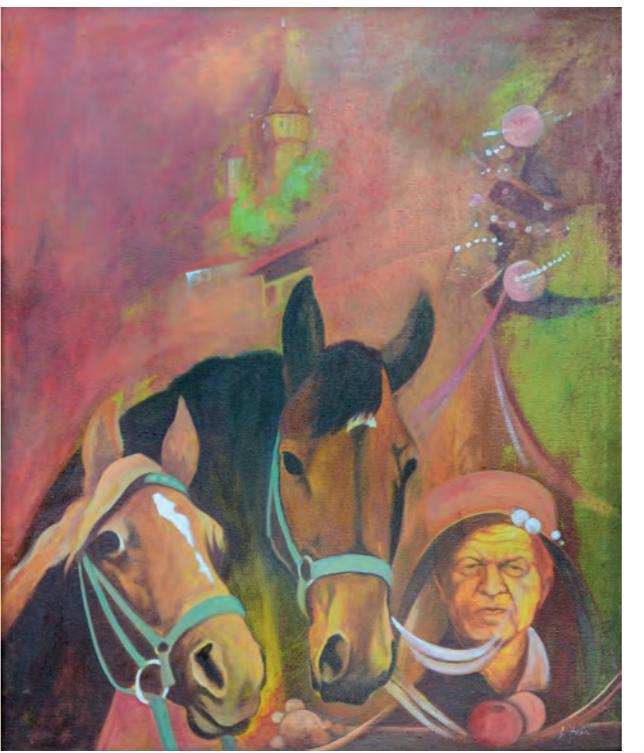
Bez naziva, ulje na platnu, 70x90 cm, sign.d.d.u. nije datirana, vl. Izet Hošić

Bez naziva, ulje na platnu, 128x111 cm, sign.d.d.u. nije datirana, vl. JU Kantonala bolnica Bihać

Portret Omera Hošića Abe, ulje na platnu, 79x62 cm, sign. d.d.u. nije datirana, vl. Izet Hošić

Bez naziva, ulje na platnu, 87x73 cm, sign.d.d.u. nije datirana, vl. Reuf Ljubijankić

Radio je i velik broj pejzaža, najčešće s motivom Une i Bihaća, ali isto tako i velik broj morskih prizora inspirisanih motivima iz Rovinja. Također, slikao je stare bosanske mahale, često izmišljajući motive sa starim kućama, nakrivenim tarabama i prašnjavim putevima. Ove slike radio bi u ulju slobodnijim potezom, pastuožnim slojevima, koristeći se dosta slikarskim nožem.

Posebno je cijenio starije brata Nusreta-Stipicu, pa je tako uradio izvjestan broj slika na kojima je očit njegov direktni utjecaj. Naročito su zanimljive serije crteža radene olovkom u boji koje mu je posvetio. Na ovom svojevrsnom hommageu bratu, do izražaja dolazi Derviševa crtačka vještina. To su kompozicije na kojima se isprepliću konjske glave i kopita, pjetlovi i razne ptice, konopci i krpe, mlinovi za kafu i zemljane posude, te razni drugi asocijativni elementi.

Postljednji ciklus na kojem je radio predstavlja potpuni zaokret u njegovom radu. Naime, to je serija apstraktnih kompozicija koje je radio u intimi svoga ateljea i koje nije izlagao niti prodavao, tako da su do umjetnikove smrti bile skrivene od očiju javnosti i predstavljaju pravo iznenadenje. Potpuno odsustvo figuracija ili prikaza realnog atipični su za ukupan prethodni Dervišev pristup. Veći broj radova iz ovog ciklusa ostao je nedovršen jer je istovremeno radio na više slika u fazama.

Umro je 2014. u 68. godini života. Njegovo djelo, kao i ogroman doprinos koji se ogleda kroz dugogodišnji pedagoški rad u oblasti likovne kulture, nesumnjivo čine bitan dio bihaćke likovne priče.

Iako je dvadesetak puta izlagao samostalno u BiH i inostranstvu, posljednjih godina nije bio zainteresiran za izlaganje, tako da je ovo njegova prva samostalna izložba u Gradskoj galeriji Bihać koju, nažalost, organiziramo posthumno.